

højere grad at gøre brug af tidsubestemte forvaringsdomme, hvor der er mulighed for behandling. Men muligheden for øget brug af tvungen behandling, herunder som nævnt i beslutningsforslaget medicinsk kastration, har også været diskuteret. I dag er den ordning jo i en række tilfælde frivillig, når der ikke er tale om tidsubestemte forvaringsdomme.

Derfor mener vi fra Dansk Folkepartis side, at man i højere grad skal gøre brug af denne mulighed for at dæmpe den sexlyst, som giver anledning til disse forbrydelser hos disse forbrydere.

Jeg er enig med ministeren i, at en sådan behandling ikke kan stå alene, og at en sådan behandling sagtens kan følges op af andre initiativer. Men det, der er afgørende for os i Dansk Folkeparti, er, at der nu sættes langt hårdere og langt mere konsekvent ind over for disse forbrydere, end tilfældet er i dag, og at det derfor ikke gøres til en frivillig sag, om man ønsker medicinsk kastration, men simpelt hen til et led i den behandling, som man skal have for at komme ud af den onde cirkel, som disse forbrydere, som det har været nævnt, kan befinde i.

Det er selvfølgelig rigtigt, at det også er et etisk problem, som vi naturligvis kommer til at diskutere; det er jeg fuldt bevidst om, herunder naturligvis også, om det specielt er et etisk problem i forhold til offeret eller det specielt er et etisk problem i forhold til den kriminelle. Og vores udgangspunkt er, at vores største bekymring angår offeret, og i det omfang vi overhovedet kan tage initiativer, der begrænser antallet af ofre på dette område, skal vi gøre det, og dér mener vi som sagt, at dette er et initiativ, som burde kunne samle flertal her i salen.

Men under debatten her i dag har vi selvfølgelig også noteret os, at ministeren har tilkendegivet, at der i marts måned vil komme et initiativ fra regeringens side på dette område, og derfor skal jeg allerede nu meddele, at vi selvfølgelig er indstillede på, at dette beslutningsforslag ikke kommer til anden behandling her i salen, før vi har set ministerens initiativ, så det kan indgå i en samlet overvejelse. Det er ikke afgørende for os at få flertal for vores eget forslag. Det, der er afgørende for os, er, at der bliver taget nogle skrappe initiativer på det her område, og hvis der kan skabes flertal for ministerens forslag, vil vi selvfølgelig ikke stå i vejen for det, men der skal ske noget.

Så vil jeg henvende mig til de enkelte ordførere:

Først vil jeg sige til hr. Poul Qvist Jørgensen, at jeg egentlig står fuldstændig uforstående over for den kolossale stilforskel, der jo var på hr. Poul Qvist Jørgensens indlæg og ministerens indlæg, idet ministeren i det mindste tog det udgangspunkt, at der skulle gøres noget, og at der skulle gøres noget hurtigt, mens hr. Poul Qvist Jørgensen tog det generelle udgangspunkt, at det bare er et ubehageligt forslag, og så kunne man næsten ikke komme videre dér. Det synes jeg var overraskende, men jeg går selvfølgelig ud fra, at hr. Poul Qvist Jørgensen også stiller sig bag skrappe initiativer, om ikke andet så i hvert fald hvis ministeren fremsætter forslag om det.

Der var anderledes positive vendinger fra både Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, og De Konservatives hr. Helge Adam Møller.

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige, at hvis bemærkningerne skal bedømmes som en stil i folkeskolen, kan hr. Helge Adam Møller selvfølgelig have ret i sine spådomme, men det skal de jo ikke. Problemet er for mig at se kendt, som det også er fremgået af debatten fra ordførernes side. Det er ikke en ukendt problemstilling; det er noget, der har været diskuteret i mange omgange, også her i Folketinget, og derfor er det klart, at mange af tingene vil være kendt for ordførerne, og det har selvfølgelig også noget at gøre med, i hvilket omfang man behøver at gøre brug af bemærkningerne for at forklare, hvad det handler om. Men jeg skal da gerne tage til mig, at hr. Helge Adam Møller ønsker sig mere dybtgående bemærkninger, når vi næste gang udfærdiger beslutningsforslag til behandling i Tinget.

Til Det Radikale Venstres ordfører vil jeg såmænd blot sige, at slutbemærkningen i ordførerindlægget var, at sexforbryderne hører til taberne i samfundet, og at det jo endnu en gang understregede de bekymringer, som flere i Folketinget specielt har for forbryderne, og dér vil jeg altså appellere om, at man i højere grad tager offerets udgangspunkt og nærer bekymringer for dem.

Så havde hr. Tom Behnke et par spørgsmål eller rettere sagt – så vidt jeg kunne vurdere – mange spørgsmål, og hr. Tom Behnke vil selvfølgelig få rig lejlighed til under udvalgsbehandlingen at stille spørgsmål og få svar. Men jeg skal sige, at ifølge det, der er forelagt mig, har en medicinering, hvis man foretager medicinsk kastration, en varighed på ca. 14 dage, og det kræver så, at man fortsætter medicineringen